

[Steen Folke.]

omfang skal ske igennem tilskudsordninger og den slags økonomiske incitamenter. Vi mener, at man kan klare langt mere ved påbud, ved at sætte rimelige normer for isoleringen, og vi har da mærket os, at den slags også indgår i det, regeringen tænker på, om end kun som supplement til disse tilskudsordninger.

VS er også enig i, at geotermisk energi er noget, som det er værd at satse på i Danmark. Der står derimod for lidt i regeringens redegørelse og for uforpligtende om vindkraft, og om solenergi reelt ikke et ord. Der står ganske vist, at det er et helt afgørende element til løsning på længere sigt, men om det konkrete står der næsten ingenting. Der kunne allerede nu gøres langt, langt mere, end der bliver gjort, med hensyn til udnyttelse af solenergien. Der kunne også forskes langt mere, end der bliver gjort, så her mener vi, at redegørelsen er utilfredsstillende.

Vi mener også, at handelsministerens redegørelse er for uforpligtende i sin velvilje over for de vedvarende energikilder i det hele taget. Der står pæne ord om det, men sandt at sige er det ikke meget håndfast, det, der står.

Om olie og naturgas står der: »Det er et held, at Nordsøen har vist sig at indeholde betydelige olie- og gasforekomster.« Det kan man måske nok diskutere, ihukommende den seneste udvikling. Det blow-out, der har været, har jo vist, at dette held i hvert fald var et held, der indebar en række nok så store problemer. Man må også sige, at så længe udnyttelsen er lagt i hænderne på A. P. Møller og konsorter, så er det først og fremmest et held for A. P. Møller og for DUC. Vi har endnu til gode at se, i hvilken grad det bliver et held for den danske befolkning, at der findes disse ressourcer i Nordsøen.

Flere ordførere har været inde på det gode samarbejde, som handelsministeren priser, mellem staten og A. P. Møller. Jeg synes også nok, det er en fuldstændig grinagtig fremstilling af det, der foregik før et år siden i forhandlingerne, hvor realiteten jo var, at A. P. Møller fik gennemtruffet sin vilje punkt for punkt og regeringen måtte indkassere en ordentlig lussing, fordi man i sin tid, da koncessionerne blev givet, gav dem på fuldstændig urimeligt lempelige vilkår. Så vidt jeg ved, er der stadig ingen sikkerhed for, at naturgas bringes i land i Danmark overhovedet.

Handelsministeren er inde på, at han har vilje til et større statsligt engagement. Det er uhyre forsigtigt udtrykt, men det er klart, at vi mener, det er nødvendigt at få en helt anden kontrol med, hvad der foregår på dette område. Vi har som bekendt selv fremsat et forslag om, at man skulle undersøge muligheden for at ekspropriere DUCs rettigheder i den danske undergrund. Det mener vi er en betingelse for at sikre en rimelig udnyttelse af ressourcerne.

Om atomkraften skal jeg kun sige kort, at den som sagt ikke omtales særlig meget og med en vis forsigtighed. Jeg vil gerne tro det bedste om handelsministeren og tro, at når det med usikkerheden overhovedet står på den måde, så er det for at dække lidt over tilbagetoget og over handelsministerens egne forgængere, så man ikke alt for tydeligt på nuværende tidspunkt vil sige, at det sådan er lagt et godt stykke ud i fremtiden.

Det er selvfølgelig en sejr for a-kraftmodstanderne, at atomkraften har fået den placering, den nu har i redegørelsen. Regeringen og socialdemokratiet hænger nu deres modstand op på affaldsproblemet, som jo unægtelig er et væsentligt problem, men alligevel kun ét af mange problemer.

Der er mange gode grunde til, at a-kraft er en dårlig løsning, men man holder altså et vågeblus gående og vil stadig give Risø penge til at forske i forskellige a-kraftprojekter. I øvrigt foretrækker man at snakke om kernekraft, ikke om atomkraft. Jeg bemærkede også, at centrum-demokraternes ordfører, der er ny herinde, var lige ved at komme til at sige »atomkraft«, men heldigvis fik han taget sig i det og rettet det på halvvejen, så han kun fik sagt »atom . . . kernekraft«.

Til sidst vil jeg godt sige et par bemærkninger om Grønland, der indtager en vis placering i redegørelsen. Jeg mener, at den danske stats politik over for Grønland er yderst problematisk også i denne forbindelse. Man kan nævne den måde, hvorpå kulminen i Qutdligssat blev nedlagt for 5 år siden hen over hovedet på befolkningen; man tvangsforflyttede 1.000 mennesker. Der er lagt op til her, at nu må man måske nok nyvurdere kullenes placering i en energipolitik.

Jeg vil også nævne den måde, hvorpå et flertal i folketinget uddelte oliekoncessioner til en stribe multinationale selskaber hen over hove-